

[Statsministeren]

ubehagelige økonomisk-politiske beslutninger. Og det er altså det, vi skal gøre nu.

Jeg vil gerne sige om dette med afgrunds-snakken – og dertil har jo også vores tidligere finansminister bidraget – at jeg finder egentlig, det er rigtigt at fortælle befolkningen, hvor alvorlig den økonomiske situation er, men jeg vil også sige til dem, der ligesom rider på dette med afgrunden, igen og igen kører denne afgrunds-pessimisme-politik, at nu skal man passe på ikke at tage fejl af, hvad der er mange af sortseernes egentlige hensigter. Og hermed er jeg inde på noget, som jeg ikke kan nære mig for at sige: der er folk i det politiske spektrum, som vil benytte den alvorlige, langvarige krise til ligesom at genoprette nogle af de gamle uretfærdigheder i vores samfund, som vil søge at genetablere, jeg havde nær sagt den gamle orden eller den gamle uorden. Det, der er socialdemokratiets og andre partiers opgave, er at undgå, at krisen og risikoen for at falde i afgrunden ikke bruges til at skubbe nogen ud over randen, mens andre får reddet sig selv.

Det kan godt være, at dette af nogen bliver taget ilde op, men jeg tror, man skal erkende, at de gennemgående filosofiske holdninger til den økonomiske og den sociale politik, som skiller i dette ting med mange nuancer, egentlig er gamle, kendte toner, som blot kommer ind i et nyt aspekt, nemlig den langvarige økonomiske krises aspekt.

Jeg har i aviserne læst, og vi har også hørt her fra talerstolen to påstande. Den ene går groft på, at regeringen nu har holdt udsalg af alt, hvad den har af politik, og det har været et billigt udsalg. Den anden påstand går den stik modsatte vej: regeringen har ved hjælp af de radikale, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti fået gennemført den socialdemokratiske politik.

Jeg ville være kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne og de radikale meget taknemmelig, om det sidste virkelig var tilfældet, men jeg beklager at måtte meddele, at sådan opfatter vi det ikke i regeringen, sådan opfatter vi det ikke i socialdemokratiet. Vi har haft et udspil, som i sig selv var upopulært, og det var ikke et egentligt socialdemokratisk forslag, men et nødvendigt forslag, hvor vi søgte at tage højde for de sociale hensyn. Dette sociale hensyn er i hvert fald bevaret i det, som er blevet resultatet af forhandlingerne mellem de fire partier.

Hr. Poul Schlüter sagde, at han håbede, der igen bliver kaldt til et bredere flertals-samarbejde. Det var det, vi gjorde, og da vi er utrættelige, kommer vi nok også til at tale med mange partier i dette ting, når der igen bliver problemer, vi skal klare, og vi ved jo, at problemerne melder sig med alt for korte mellemrum. Og så vil vi da også gerne tale med hr. Poul Schlüter og hr. Christophersen, det er klart. Men det er ikke nok, at nogen kalder. Der er jo også nogen, der skal lytte, og det håber jeg man vil gøre, hvis vi igen kommer til at stå over for store problemer, der skal klares. Denne gang har man ikke lyttet, ikke været modtagelig nok, men på den anden side kunne det jo være, at der var ganske meget af den lovgivning, som regeringen på baggrund af forliget med de fire partier nu lægger frem, man gennem udvalgsforhandlinger og ved den endelige afstemning kunne besinde sig til at indtage en positiv holdning til. Det til da f.eks. være tilfældet med den store udgiftspost, som erhvervsfremmepolitikken er udtryk for. Man vil da ikke forskertse chancen for, at denne indsats bliver til gavn både for erhvervslivet og for dansk økonomi.

Formanden:

Vi går så til ordførernes anden omgang.

Christophersen (V):

Jeg vil først gerne sige et par ord til hr. Niels Helveg Petersen og hr. Arne Melchior. Jeg undskylder over for de to ordførere, at jeg blander dem i en fælles bunke, men på den anden side vil de to partier alligevel efterhånden vænne sig til, at det er sådan. Det, jeg godt vil sige lidt om, er opfattelsen af begrebet besparelser, for jeg må sige, at jeg blev ganske bekymret, da jeg lyttede til begge de herrers indlæg, især over én ting, nemlig den, at uden tilsyneladende at vide særlig meget om, hvad det egentlig er, man taler om, har de to partier gennem de to repræsentanter forhandlet sig frem til et resultat med regeringen.

Jeg finder det yderst betænkeligt, at en så ringe viden som den, der blev lagt for dagen ikke mindst af hr. Arne Melchior vedrørende offentlige besparelser, har været med til at præge denne politiske aftale. Hr. Arne Melchior sagde f.eks.: halvdelen af landets kom-